

Koncertni spored:

- 1. Joachim Galt ...
- 2. Joachim Galt ...
- 3. Emil Adami ...
- 4. Matija Tomc ...
- 5. Matija Tomc ...
- 6. Matija Tomc ...

Koncert

Ženskega akademskega pevskega zbora v Ljubljani

- 7. Eliska Galt ...
- 8. Matija Tomc ...

Finale ...

- 9. Matija Tomc ...
- 10. Matija Tomc ...
- 11. Matija Tomc ...
- 12. Franc Maroll ...
- 13. Franc Maroll ...

Koncert vodi Francè Maroll

1939

7-7.

Koncertni spored:

1. *Jacobus Gallus* . . . **Eripe me, Domine.** Dvoglasni kanon. Opus musicum, IV. 45/2. del.
2. *Jacobus Gallus* . . . **Pueri, concinite.** Za 4 enake glasove. Opus musicum, I. 58.
3. *Emil Adamič* . . . **Po slovesu.** Novi Akordi, VI. (1907), št. 6.
4. *Matija Tomec* . . . **Romarska.** Cerkevni Glasbenik, LIX. (1936), priloga 5—6.
5. *Matija Tomec* . . . **Glad.** Edicija DPMZ, Mladinske pesmi, II. (1938).
6. *Matija Tomec* . . . **Kralj Matjaž.** Edicija DPMZ, Mladinske pesmi, II. (1938).

ODMOR.

7. *Slavko Osterc* . . . **Mamica.** Edicija DPMZ, Mladinske pesmi, II. (1938).
8. *Matija Bravničar* . . . **Moj očka je rudar.** Edicija DPMZ, Mladinske pesmi, II. (1938).

Priredila

Narodne pesmi:

9. *Matija Tomec* . . . **Bogu zaročena.** Panonija.
10. *Matija Tomec* . . . **Pisan vtič.** Panonija.
11. *Matija Tomec* . . . **Stoji na gora visoka.** Goriško. *Matija Tomec*: 10 narodnih pesmi. Samozaložba, 1939.
12. *Francè Marolt* . . . **Mrliška.** Zilja. Rokopis, 1939.
13. *Francè Marolt* . . . **Kukovca.** Gorenjsko. Rokopis, 1939.

1. Eripe me, Domine.

Eripe me, Domine, ab inimicis meis,
ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam,
quia Deus meus es tu.

Iz psalma 142, 9—10.

Reši me, Gospod, sovražnikov mojih,
zatekam se k tebi: uči me izpolnjevati voljo svojo,
ker Bog moj si ti.

2. Pueri, concinite.

Pueri, concinite,
nato regi psallite,
pia voce dicite:
apparuit, quem genuit Maria.
Sunt impleta,
quae praedixit Gabriel.
Eia! virgo Deum genuit,
quod divina voluit clementia.

Star božični himnus.

Dečki, zasvirajte,
rojenemu kralju zarajajte,
z udanim glasom oznanite:
prikazal se je, ki ga je rodila Marija.
Izpolnilo se je,
kar je napovedal Gabrijel.
Eja! devica je Boga rodila,
kakor je bila milost božja.

3. Po slovesu.

J. N. Resman.

Z nebá je mesec mi sijal,
moj ljubček je slovo jemal...
Je bil izpolnil dvajset let,
v vojskó je bil nad Turka vzet.

In ker odhajal je v vojskó,
prišel je tužen po slovo.
Sem dala venec mu zelén,
z rudečim trakom prepleten.

Ves solzen je slovo jemal,
poljubljal me in mi dejal:
»Kar se zgodilo z mano bo,
poročalo ti pismo bo!«

Zdaj drobno srce me boli,
ker lista belega še ni...
Ga li ubila krogljica,
ranila bridka sabljica?

Oj, mesec, oj, ve zvezdice,
ki k meni mu svetile ste,
poglejte tjakaj čez gore,
ali še bije mu srce!

4. Romarska.

Ivan Sadar.

Marija péstuje Jezusa
in Jezus Mariji se smehlja;
igra se z drobno krogljico,
z višnjevo našo zemljico.

Mi romarji smo in ju gledamo,
ko se krog podobe gnetemo,
a v gneči otresamo s čevljev si prah,
ki smo ga nabrali v doléh in goráh.

In pada ta prah naš na krogljico,
na modro zemeljsko oblico,
tedaj se Jezusu vžali oko
in prah izmije s toplo solzo.

5. Glad.

Srečko Kosovel.

V trdem zidu grize glad. —
Človek ni več človek. —
Sivi kamen je tvoj drug,
sivi, mrzli kamen.

Padaj, padaj hladni dež,
hladni dež jesenski,
padaj, padaj tihi dež,
padaj na gomile...

6. Kralj Matjaž.

Vida Jerajeva.

Kralj Matjaž, junak slovenski,
kralj Matjaž, ki v gori spi,
strašne sive brke ima,
dolge cele vatle tri.

Milijon vojakov ima,
vsi krog njega zbrani so,
radi bi se vojskovali,
pa preveč zaspani so.

Jaz pa sedem na konjiča
in pojaham v goro to,
in pocukam kralj Matjaža
za muštace in brado.

7. Mamica.

Priredil Mile Klopčič.

Moja mamica ima
težko žuljavo roko.
Vendar boža me lahno,
da nobena ne tako.

Truden mamin je obraz,
sivi njeni so lasje.
Mami pa v očesu nje
sama sonca se blesté.

8. Moj očka je rudar.

Franc Nolimal.

Moj očka je rudar.
Globoko pod zemljó zaklade koplje
drugim z izmučeno rokó.
Na delo hodi nemo.
On dobro, dobro ve,
da štirje žalostni možje
vsak dan lahko ga prinesó
nam mrtvega izpod zemljé.

9. Bogu zaročena.

Stanko Vraz, Narodne pesni Ilirske, 1839.

* Kaj je tebi Marinka,
kaj si tak lépo poješ,
kaj si tak lépo poješ
u svojoj svétloj kamri?

* »Kaj si jez ne bi péla,
k sim zütra svete mela,
k sim zütra svete mela,
k sim zütra mlada sneha.«

Nêš mela ne, Marinka,
nêš zütra mlada sneha,
nêš zütra mlada sneha,
tiš zütra dušo dala.

»Moj lübi Bog predragi,
kaj pa sem pregršila,
kaj pa sem pregršila,
kâm zütra düšo püstila?«

Ne si ti pregršila,
mati je pregršila,
mati je pregršila,
ki te je na svét rodila.

Ki te je na svét rodila.
U nünski klošter obečala,
U nünski klošter obečala,
Zdaj pa zamóž dala.

10. Pisan vtič.

Štrekelj, Slovenske narodne pesmi, IV. 797.

* Pärletâ je pisan vtič,
pärnesâ žalosten glas,
pärnesâ žalosten glas,
kaj, Micka, ne boš več deklič.

»Jaz pa tebe čem dobit,
spipati ti perjiče,
spipati ti perjiče,
kaj neš ti več pisan vtič.«

»»Spipli mi, le spipli mi,
le mal me püsti živega!
Men de zraslo perjiče,
pâm si pali pisan vtič.

* Jez pâm zletâ v zelen gaj,
pâm si zapeâ veselo:
jez bom pali pisan vtič,
al ti nikdar več deklič!«

* Pete kitice so zaznamovane z zvezdico.

11. Stoji na gora visoka.

Kokošarjeve narodne pesmi, VIII. 24, št. 396.

Stoji na gora visoka, oj visoka,
na gori ravan široka.
Gori je lipa zelena, oj zelena,
pod lipo miza rumena.
Okol ciganov je dvanajst, oj je dvanajst,
ciganov črnih je dvanajst.
Se pa med saboj menijo, oj menijo,
kam drev na rovte pojdejo.
Cigan najmlajši govori, oj govori:
jest pa ne grem na rovte z vam;
jest pa bom šou k svoj ljubci v vas, oj k ljubci v vas,
tja v Novo vas, k svoj ljubci v vas.

12. Mrliška.

Koroški zapisi, I. št. 24, 1931.

Trauənče sa žjè zalíene,
z líepəme róscame ràscueténe.
Líep uigrédne cuíet bësielí cíeu svíet,
tó je paduóba muádəh líet.

Rošce líepə gré cuatíjo,
íən prežuáhtnə nam dašíjo.
Pa nmáu suánca pándne,
usè pabíednejo,
na véčar žjè súšiè lažò.

13. Kukovca.

Gorenjski zapisi, II. št. 126, 1925.

Kuku, kuku to je moj gvás,
od Bóga sm prejeva.
Kədər bo prišu tístə čas,
kokó bom sama péva.

Pozím le rada jest močím,
navade k nímam pétə,
Bogú prepevat pa želím
na pómvad in polétə.

Pozdráulen bodte usí lodjé
po mestah in deželə.
kə vas moj kuku veselí,
de b dógo let živélə.